

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	1110203019
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1110203019.1

UZNESENIE

Najvyšší súd SR v právnej veci navrhovateľa 1. KOŠICKÁ DRAŽBOBNÁ s. r. o., Trieda SNP 61, 040 11 Košice, IČO: 36 576 476, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Tokár, spol. s r. o., Werferova 1/2582, 040 11 Košice, IČO: 36 721 981, proti odporcovi R., B., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 4 121,51 Eur, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu Bratislava zo dňa 24. septembra 2013 č. k. 2Cob/392/2012-200, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. septembra 2013 č. k. 2Cob/392/2012-200 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 11. júla 2012 č. k. 31Cb/117/2010-167 uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 4 121,51 Eur s špecifikovaným 9 % úrokom z omeškania ročne. O trovách konania si vymienil rozhodnúť osobitným uznesením.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil zaplatenie sumy 3 018,61 Eur s príslušenstvom, ktorý návrh rozšíril o umu 1 102,90 Eur ako nárok vyplývajúci z Rámcovej zmluvy o vykonaní dražieb /ďalej len „rámcová zmluva“. Na základe uvedenej zmluvy uzatvoril navrhovateľ Zmluvy o vykonaní dražby č. 45/2008, č. 59/2008 a č. 48/2008. K realizácii samotných dražieb nedošlo, nakoľko odporca zvažil iný postup a reštrukturalizáciu úveru. Navrhovateľ podľa rámcovej zmluvy vyúčtoval odporcovi faktúrou č. 302009 náklady a odmenu vo výške 783,87 Eur, faktúrou č. 312009 náklady a odmenu vo výške 2 234,74 Eur a náklady a odmenu vo výške 1 102,90 Eur. Odporca faktúry nezaplatil.

Súd prvého stupňa mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k zmluvnému vzťahu, čo ani nebolo sporné. Odporca nespochybnil uzavreté zmluvy o vykonaní dražby, ale poukázal na to, že v súlade s rámcovou zmluvou predmetné zmluvy zanikli po uplynutí 6 mesiacov od ich uzatvorenia, nakoľko v tejto lehote nebola dražba vykonaná, ani opakovaná dražba, preto navrhovateľ nemá nárok na odmenu ani náklady. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v prípade zmluvy o dražbe č. 45/2008 zo dňa 18. 08. 2008 /dlžník Kuzmová/ a Zmluvy o vykonaní dražby č.

59/2008 zo dňa 12. 11. 2008 /dlžník Bačanský/ dňa 1. apríla 2009, teda po 6 mesiacoch, odporca /Ing. Rosenberg ako kontaktná osoba odporcu/ písal navrhovateľovi, že klienti sú v riešení a požiadal navrhovateľa, aby zatiaľ neriešil oznámenia o dražbe a vyzval navrhovateľa na priebežnú fakturáciu nákladov. V prípade Zmluvy o vykonaní dražby č. 59/2008 /dlžník Gáll/ k vykonaniu dražby nedošlo na pokyn odporcu, o čom svedčí elektronická pošta zaslaná navrhovateľom odporcovi.

Súd prvého stupňa vyslovil, že rozpor príslušných ustanovení rámcovej zmluvy spočíva v tom, že pokiaľ ust. čl. 8 bod 8.4 písm. a/ za moment ukončenia platnosti zmluvy považuje presne zákonom definovaný moment dražobného konania /zaplatenie ceny, upustenie od dražby, zmarenie dražby/, ustanovenie čl. 8 bod 8.4. písmeno b/ viaže ukončenie platnosti zmluvy nezmyselne na uplynutie času, čo zároveň spôsobuje zmätočnosť ukončenia platnosti zmluvy a čo vyvodzuje stav právnej neistoty.

Súd prvého stupňa poukázal aj na to, že odporca sa dovoľáva zániku zmlúv o vykonaní dražby v sporných troch prípadoch, pričom v predchádzajúcich zmluvách a pri vzájomnej spolupráci s navrhovateľom toto nenamietal. Súd mal za to, že z rámcovej zmluvy vyplýva aj skutočnosť, že odporca aktívne do tohto vzťahu vstupoval, najmä čo sa týka kontaktu s tretími osobami /dlžníkmi odporcu/ a práve na tento kontakt nemal navrhovateľ žiadny vplyv, preto to nemôže byť ani na jeho ťarchu. To, že nebola zachovaná 6 mesačná lehota, bolo spôsobené rokovaniami odporcu a jeho dlžníkov a tiež je nesporné, že navrhovateľ sa riadil pokynmi odporcu, čo vyplynulo z listinných dôkazov /elektronická korešpondencia/. Na tomto základe sa odporca nemôže zbaviť svojej povinnosti zaplatiť navrhovateľovi vyúčtovanú odmenu a náklady, nakoľko zo strany navrhovateľa nedošlo k porušeniu zmluvy. Navrhovateľov nárok mal súd za preukázaný, preto návrhu vyhovel.

Odporca podal proti rozsudku odvolanie, v ktorom nespochybnil uzatvorenie rámcovej zmluvy dňa 10. 03. 2008. Poukázal na čl. 3.3 rámcovej zmluvy, v ktorom si strany jednoznačne zadefinovali podmienky, za ktorých navrhovateľovi vznikne nárok na úhradu odmeny. Podľa čl. 3.3 písm. f/ rámcovej zmluvy navrhovateľovi nevznikne nárok na odmenu v prípade, že došlo k zániku zmluvy o vykonaní dražby z dôvodu uplynutia 6 mesiacov od jej uzatvorenia a v tejto lehote nedošlo k vykonaniu dražby alebo opakovanej dražby. Podľa čl. 8.4 písm. d/ sa zmluvné strany dohodli na tom, že po ukončení zmluvy o vykonaní dražby alebo zmluvy o vykonaní opakovanej dražby zostávajú zachované nároky zmluvných strán, ktoré vznikli do ukončenia zmluvného vzťahu, nie však po jej ukončení. Na základe rámcovej zmluvy boli uzavreté tri zmluvy o vykonaní dražby /č. 45/2008, č. 59/2008 a č. 48/2008/, pričom na základe ani jednej z nich nedošlo k vykonaniu dražieb v lehote 6 mesiacov od ich uzatvorenia, čím podľa čl. 8.4 písm. b/ rámcovej zmluvy došlo k zániku uvedených zmlúv. Podľa odporcu teda v súlade s čl. 3.3 písm. f/ ods. /ii/ rámcovej zmluvy, zánikom týchto zmlúv navrhovateľovi nemohol vzniknúť nárok na úhradu odmeny za nezrealizované dražby, ani v prípade zmluvy č. 45/2008 a č. 59/2008 z titulu podľa čl. 3.3 písm. c/ ods. /iii/ rámcovej zmluvy, pretože uplynula lehota 6 mesiacov na vykonanie dražby. Odporca zastáva názor, že z uvedených dôvodov je nárok navrhovateľa nedôvodný, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu trovy konania. Uviedol, že neboli splnené podmienky odvolania, a to nesprávne právne posúdenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Navrhovateľ má za to, že súd prvého stupňa riadne a dostatočne zistil skutkový stav veci a správne vec právne posúdil.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec a rozhodol rozsudkom zo dňa 24. septembra 2013 č. k. 2Cob/392/2012-200 tak, že prvostupňový rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúma odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. s nariadením pojednávania podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p., oboznámi sa s dôkazmi vykonanými pred súdom prvého stupňa, zopakoval dokazovanie listinnými dokladmi, a to prečítaním rámcovej zmluvy na l. č. 18-35, zmluvami o vykonaní dražby, faktúrou na sumu 780,30 Eur a ostatnými listinnými dokladmi v spise, s dôvodmi uvedenými v odvolaní odporcu, vyjadrením navrhovateľa k odvolaniu a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Uviedol, že v čl. 3, 3.1, 3.2, 3.3 rámcovej zmluvy boli dohodnuté podmienky vzniku nároku na odmenu a vynaložené náklady a kedy nárok nevzniká.

V danej veci sa súd stotožnil s argumentáciou odporcu uvádzanou v konaní, aj v odvolaní. V zmluve sa zánik nároku neviaže na skúmanie podmienok nevykonania dražby, teda či k jej nevykonaniu došlo zavinením zo strany navrhovateľa alebo odporcu. Čl. 8.4 bod d/ upravuje nárok na zachovanie nárokov zmluvných strán, ktoré sú viazané na vznik ukončenia zmluvného vzťahu. Podľa predmetných Zmlúv o vykonaní dražby, neboli dražby vykonané v lehote 6 mesiacov od ich uzavretia. Podľa čl. 8.4 bod b/ zmluvy došlo k ich zániku, preto aj odvolací súd vyslovil názor, že navrhovateľovi nevznikol nárok na úhradu odmeny za nerealizované dražby v dohodnutej lehote.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. O trovách odvolacieho konania rozhodne podľa § 224 ods. 4 O. s. p. v samostatnom rozhodnutí.

Navrhovateľ podal proti rozsudku dovolanie podaním zo dňa 02. decembra 2013 podľa § 238 ods. 1 v spojení s § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.

V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, je nedostatočne odôvodnené. Odvolací súd na základe správnych skutkových záverov vyvodil nesprávny právny záver. Nespochybní skutkové závery zistené súdom prvého stupňa a žiadnym právne relevantným spôsobom dokazovanie nedoplnil, pričom vyvodil iný právny záver bez toho aby ho riadne odôvodnil.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že na základe Rámcovej zmluvy o vykonávaní dražieb zo dňa 18. 08. 2008 a jednotlivých zmlúv o vykonaní dražieb, vykonával navrhovateľ ako dražobník pre odporcu dobrovoľné dražby v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. Tiež nebolo sporné, že účastníci uzavreli zmluvy o vykonaní dražby č. 45/2008, č. 48/2008 a č. 59/2008. Na základe uvedených zmlúv navrhovateľ podnikal kroky smerujúce k realizácii samotných dražieb, k samotnej realizácii však nedošlo z dôvodu, že po uzatvorení jednotlivých zmlúv o vykonaní dražieb, teda po vykonaní viacerých úkonov dražobníka smerujúcich k uskutočneniu dražieb, došlo medzi odporcom a jeho dlžníkmi k reštrukturalizácii poskytnutých úverov, čo malo za následok, že na pokyn odporcu navrhovateľ nemohol v ďalšej realizácii dražieb pokračovať.

Odporca následne v týchto prípadoch odmietol navrhovateľovi preplatiť odmenu podľa bodu 3.3 rámcovej zmluvy s odôvodnením, že „dražobníkovi nevzniká nárok na uhradenie odmeny ani nákladov v prípade, že došlo k zániku Zmluvy o vykonaní dražby, podľa čl. 8 bod 8.4. písm. b/“. Túto argumentáciu si bez ďalšieho odvolací súd osvojil a je jediným jeho vyjadrením k veci samej, v čom dovolateľ vidí porušenie § 157 ods. 2 O. s. p.

Dovolateľ vytýka odvolaciemu rozhodnutiu, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s právnou argumentáciou ohľadom sporného výkladu článku 8 bod 8.4 písm. a/ rámcovej zmluvy a čl. 8 bod 8.4. písm. b/ rámcovej zmluvy. Ak by odvolací súd dôsledne vyhodnotil celý čl. 8 rámcovej zmluvy, dospel by k záveru, že bod 8.4 písm. b/ len dopĺňa bod 8.4 písm. a/. Navrhovateľ v priebehu konania preukazoval, že pri uzatváraní Rámcovej zmluvy o vykonávaní dražieb ju nemali v úmysle vykladať a uplatňovať tak, ako to účelovo vykladal odporca, o čom svedčí aj to, že až do momentu vzniku tohto sporu sa tak nesprávali. Dovolateľ má za to, že argumentácia odvolacieho súdu o tom, že s odkazom na čl. 3.3. písm. f/ Rámcovej zmluvy podľa ktorého nárok na odmenu nevznikne, ak došlo k zániku zmluvy o vykonaní dražby z dôvodu uplynutia 6 mesiacov od jej uzavretia, a v uvedenej lehote nedošlo k vykonaniu dražby, alebo opakovanej dražby, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 266 ods. 3 Obch. Z.

Ďalej poukázal na to, že zmluvné strany si vo svojom vzájomnom obchodnom vzťahu zaviedli takú prax, že uvedenú lehotu 6 mesiacov nedodržiavali. Poukázal na to, že výklade sa musí opierať o komplexný

pohľad na okolnosti prípadu s prihliadnutím na samotné jednanie o uzavretie zmluvy, prax, ktorú si strany vo vzájomnom obchodnom styku zaviedli a ich správanie po uzavretí zmluvy /Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/2/2006, sp. zn. 5Cdo/99/2009/. Uviedol tiež, že odporca považoval zmluvy o vykonaní dražieb za platné a účinné aj po 6 mesiacoch od ich uzavretia, o čom svedčí dôkaz založený v spise - pokyn odporcu z 11. 02. 2009 v súvislosti so zmluvou č. 45/2008, ktorá bola na pokyn odporcu realizovaná v apríli 2009. Príkladom poukázal na inú zmluvu /č. 58/2008/, kedy odporca vyplatil odmenu i keď došlo k reštrukturalizácii dlhu jeho dlžníka po uplynutí 6 mesiacov.

Odvolací súd podľa názoru dovolateľa pochybil, keď celú vec neposúdil komplexne a nevyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy komplexne v ich vzájomnej súvislosti, teda konal v rozpore s § 132 O. s. p.

Ak teda odvolací súd dospel k záveru /hoci nesprávnemu/, že došlo k zániku zmlúv o vykonaní dražieb uplynutím 6-mesačnej lehoty, potom mal skúmať a hodnotiť aj skutkové okolnosti prípadu v zmysle kauzálnych námietok zo strany navrhovateľa, ako aj dôkazy k tomu sa vzťahujúce.

V dovolaní poukázal na ust. § 17 ods. 8 zákona č. 527/2002 Z. z. podľa ktorého odporca v prípade zmluvy č. 45/2008 a č. 59/2008 neposkytol navrhovateľovi potrebnú súčinnosť na realizáciu dražby a so svojimi dlžníkmi /odporca/ dospel k dohode a následne k reštrukturalizácii úverov.

Poukázal na znenie čl. 3 bod 3.3 písm. a/ ods. /i/ rámcovej zmluvy podľa ktorého ak dražobník upustí od dražby alebo opakovanej dražby na základe písomnej žiadosti banky z dôvodov iných ako uhradenie celej pohľadávky, má dražobník nárok na paušálnu odmenu 20 000 Sk vrátane DPH a nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov v maximálnej výške podľa bodu 3.3 písm. d/. V prípade zmluvy č. 48/2008 /dlžník Gáll/ nedošlo k vykonaniu dražby na základe pokynu odporcu, o čom svedčí elektronická pošta.

Navrhol rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2, 4 O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, vrátane trov konania.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že trvá na nedôvodnosti nároku navrhovateľa, ktorý nemá oporu v zmluvných dojednaniach rámcovej zmluvy z 10. 03. 2008, konkrétne v čl. III bod 3.3 - odmena a náklady dražobníka. V uplatnených nárokoch zo zmlúv o vykonaní dražby č. 45/2008 a č. 59/2008 v dohodnutej lehote 6 mesiacov od uzavretia zmlúv k výkonu dražby neprišlo. Navrhol dovolanie zamietnuť.

Navrhovateľ k vyjadreniu odporcu k odvolaniu uviedol, že trvá na dovolacích dôvodoch a rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nesprávne a nezákonné. Opakovane poukázal na § 17 ods.8 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách ako aj na ustálenú prax medzi účastníkmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1/ preskúmal dovolanie a zistil, že je prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p. v platnom znení /ďalej len „O. s. p.“/, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa ostatné náležitosti podľa § 241 ods. 1 O. s. p. Dovolanie preskúmal v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Základná otázka, ktorú dovolací súd posudzoval, či bolo dostatočne preukázané, že navrhovateľovi nevznikol nárok na zaplatenie 4 121,51 Eur titulom odmeny a nákladov, ktoré mu mali vzniknúť zo záväzkového vzťahu.

Medzi účastníkmi bola uzatvorená Rámcová zmluva o vykonávaní dražieb zo dňa 10. 03. 2008, v ktorej si okrem iného dohodli v čl. 3 odmeny a náklady dražobníka /podrobné podmienky v bodoch 3.1, 3.2, 3.3, 3.4/. Navrhovateľ si uplatnil nárok na odmenu a náklady podľa čl. 3 bod 3.3 písm. c/ ods. /iii/ rámcovej zmluvy v nadväznosti na uzatvorené zmluvy o vykonaní dražby č. 45/2008, č. 59/2008 a č. 48/2008. Súd prvého stupňa žalobe vyhovel v znení výroku rozsudku a z dôvodov uvedených v

odôvodnení. Na odvolanie odporcu odvolací súd nariadil pojednávanie na 24. septembra 2013. Zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd podal správu o vykonaní dokazovania pred súdom prvého stupňa, oboznámil sa s dôvodmi odvolania, vyjadrením k odvolaniu. Na pojednávaní sa vyjadril zástupca navrhovateľa, zástupca odporcu a následne súd vyhlásil rozsudok. Zo zápisnice nevyplýva, že súd postupoval v súlade s § 118 O. s. p.

Z ust. § 242 ods.1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného vymedzenia. V danom prípade podľa obsahu dovolania, bol dovolacím dôvodom, ktorý bol v dovolaní uplatnený, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 213 O. s. p. v zásade platí v právnom poriadku apelačný systém, ktorého podstatou je princíp, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie napadnuté odvolaním znovu. Rozhodnúť o riadnom oprávnom prostriedku si spravidla vyžaduje vykonať, opakovať alebo doplniť dokazovanie. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa znamená len to, že viazanosť existuje v rozsahu, v akom by sa odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa bez toho, aby v rozpore so zásadou priamosti a ústnosti odmietol opakovať alebo doplniť dôkazy vykonané prvostupňovým súdom. Z tohto tiež vyplýva, že viazanosť odvolacieho súdu sa vzťahuje na skutkové zistenia, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu s tým, že odvolací súd ich môže zmeniť alebo doplniť, prípadne inak modifikovať iba po vykonaní dokazovania, t. j. po opakovaní alebo doplnení dokazovania.

Ak rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkových zistení, ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, ide o vadu konania. Súd prvého stupňa na základe skutkového dokazovania vyslovil právny záver o dôvodnosti podanej žaloby. Odvolací súd vyslovil vo svojom rozhodnutí opačný záver a žalobu zamietol. Zo zápisnice odvolacieho súdu pritom nevyplýva, že by zopakoval dokazovanie podľa § 213 ods. 2 O. s. p., alebo dokazovanie doplnil podľa § 213 ods. 3, 4 O. s. p. a zadovážil si tak podklad pre iný záver. Ak odvolací súd iba prehodnotil dôkazy vykonané súdom prvého stupňa bez toho, aby tieto zopakoval, prípadne dokazovanie doplnil, dopustil sa procesného pochybenia, lebo si nezadovážil podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov tak, ako to predpokladá § 132 O. s. p., v dôsledku čoho postupoval v rozpore s § 213 O. s. p.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Odôvodnenie rozsudku musí obsahovať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu aplikoval a ako ju interpretoval.

Jedným z princípov predstavujúcich súčasť na riadny proces podľa č. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 dohovoru a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť /I. ÚS 243/07/, pritom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na druhej strane /III. ÚS 36/2010/. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady súdneho procesu, vyplýva aj z ustálenej judikatúry EŠLP, pričom judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, teda aj taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ale len pre každý argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci.

Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa názoru dovolacieho súdu, nemá tiež náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 157 ods. 2 O. s. p., pretože v odôvodnení súd neuviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, v odôvodnení sa dostatočne nevysporiadal s dôvodmi, na základe ktorých bola žaloba podaná /nárok na odmenu a náklady podľa čl. 3 bod 3.3. ods. c/ písm. iii rámcovej zmluvy/ vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré bolo podané odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude postupovať v naznačenom smere.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.